

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	1307010314
Dátum vydania rozhodnutia:	14.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1307010314.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Reného Štepánika na neverejnom zasadnutí dňa 14. januára 2014 v Bratislave v trestnej veci obvinenej G. X. pre trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvinenej G. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. novembra 2010 sp. zn. 3 To 92/2010, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej G. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 10. marca 2010 sp. zn. 5 T 71/2007, bola G. X. uznaná za vinnú z trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 22.5.2005 v čase od 19,00 hod. do 19,30 hod. v Bratislave na Pionierskej 11 na parkovisku odlomenou časťou z umelohmotnej časti pištole poškriabala tam zaparkované osobné motorové vozidlo značky VW Passat, modrej farby, evidenčné číslo vozidla BA-XXX GT v oblasti prednej kapoty, predného blatníka na pravej strane vozidla a pravých predných dverí, následne osobným motorovým vozidlom zn. Peugeot 206 bordovej farby dvakrát cielene narazila do vyššie uvedeného vozidla do oblasti zadných pravých dverí a zadného pravého blatníka, čím poškodenej spoločnosti CAC Leasing Slovakia a.s. bola spôsobená škoda, ktorú znášala spoločnosť Panasonic Slovakia s.r.o., Štúrova 11, 811 02 Bratislava, vo výške 828,72 Eur.

Za to jej súd uložil podľa § 257 ods. 1, § 53 ods. 1 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. peňažný trest 165 € (stošesťdesiatpäť eur).

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu, súd obvinenej uložil náhradný trest odňatia slobody 2 (dva) mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť CAC Leasing Slovakia a.s. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občiansko-súdnych.

Proti uvedenému rozsudku podala obvinená G. X. odvolanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 16. novembra 2010 sp. zn. 3 To 92/2010 odvolanie obvinenej podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podala obvinená G. X. dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. Poukázala na to, že zásadným spôsobom bolo porušené jej právo na obhajobu (dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.). Rozsudok, ktorým bola uznaná za vinnú, nemá základné náležitosti. V jeho odôvodnení absentuje, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou a prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. Považuje za nemysliteľné, aby uznanie jej viny bolo odôvodnené tým, že „Okresný súd viazaný názorom krajského súdu rozhodol tak, že obžalovaná je vinná.“ Výtkla súdu prvého stupňa, že nevykonan ani jeden z dôkazov nariadených krajským súdom. Ďalším porušením práva na obhajobu je podľa dovolateľky nevykonanie obhajobou navrhovaných dôkazov, konfrontácie G. X. so svedkyňou M. R. a zabezpečenie znaleckého posudku na určenie výšky škody a mechanizmu vzniku škody.

Obvinená G. X. ako druhý dovolací dôvod uplatnila, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.). V podanom dovolaní ďalej obvinená rozoberá jednotlivé dôkazy a činí z nich iné závery ohľadom viny, než súdy oboch stupňov.

Dovolací súd obvinená žiada, aby vyslovil rozsudkom porušenie zákona, zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu, zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a prikázal vec Okresnému súdu Bratislava III na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Okresná prokuratúra Bratislava III doručila súdu písomné vyjadrenie k podanému dovolaniu obvinenej G. X.. Akcentuje v ňom, že nedostatočné odôvodnenie rozsudku nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., keďže sa nejedná o porušenie práva na obhajobu. K námietke dovolateľky o nevykonaní úkonov nariadených krajským súdom uvádza, že krajský súd vo svojom uznesení nenariadil okresnému súdu vykonanie procesných úkonov, iba uložil súdu prvého stupňa, aby vykonané dôkazy vyhodnotil v naznačenom smere a rozhodol v súlade so zisteným skutkovým stavom a zákonom. Vo vyjadrení zaujíma stanovisko i k dovolateľkou namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam, na ktorých je rozhodnutie založené, že sa nejedná o dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uplatnený v dovolaní. Vyjadrenie uzatvára názorom, že nie je daný žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd dovolanie odsúdenej Lucie Veselskej na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 veta druhá Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvinenou G. X. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dôvody dovolania sú v porovnaní s dôvodmi zakotvenými pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní podstatne užšie.

Dovolateľkou uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvinenej zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdu (§ 34 Tr. por.), ktoré právo obvinenej bolo v celom konaní zachované (obvinená mala zvoleného obhajcu na plnú moc), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvinenou - § 34 ods. 1 Tr. por., alebo prostredníctvom obhajcu - § 44 ods. 2 Tr. por. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.), resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.).

Nemožno však úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dokazovania nevyhovelo.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odpovedalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Obvinená G. X. podala viacero návrhov na doplnenie dokazovania. V konaní pred súdom tak učinila v podanom odpore proti trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava III vydaného 7. mája 2007 sp. zn. 5 T 71/2007 (č.l. 99-100 spisu), podaním zo dňa 9. augusta 2007 (č.l. 101-102 spisu), na hlavnom pojednávaní dňa 3. decembra 2008 (č.l. 153 spisu), podaním zo dňa 10. decembra 2008 (č.l. 156 spisu), na hlavnom pojednávaní dňa 4. februára 2009 (č.l. 184 spisu), na hlavnom pojednávaní dňa 10. marca 2010 (č.l. 221 spisu).

V konaní pred súdom vyplýva pre súd povinnosť rozhodnúť o každom návrhu na doplnenie dokazovania, pričom tak môže učiniť v ktorejkoľvek fáze konania, najneskôr však pred meritórnym rozhodnutím vo veci.

Ak súd nemieni akceptovať návrh strany na doplnenie dokazovania vykonaním dôkazu týkajúceho sa okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie, alebo okolnosti, ktorú možno zistiť už skôr navrhnutými, resp. zabezpečenými dôkazmi, môže zamietnuť takýto návrh uznesením po začatí hlavného pojednávania, pričom prihliadne na to, či sa jedná o zrejmú neaktuálnosť navrhnutého dôkazu a či nebude vývojom dokazovania potrebné toto rozhodnutie korigovať. Inak tak učíní až po vykonaní celého dokazovania, resp. jeho relevantnej časti. Z uvedeného logicky vyplýva, že navrhovanie dôkazov, ale aj opak, teda vzatie návrhu späť, je z časového hľadiska závislé od vývoja procesu dokazovania. Dôsledkom späťvzatia návrhu procesnej strany na vykonanie dôkazu je nedôvodnosť takýto dôkaz vykonať. Späťvzatie návrhu na doplnenie dokazovania možno učiniť písomným podaním alebo zápisnične na hlavnom pojednávaní. Možno tak učiniť individuálne vo vzťahu k jednotlivému pôvodne navrhovanému dôkazu, alebo všeobecne k doplneniu dokazovania ako celku. Z časového hľadiska je hraničnou fázou aplikovanie ustanovenia § 274 ods. 1 Tr. por. súdom, teda moment rozhodnutia súdu, ktorým sa uzatvára dokazovanie vyhlásením dokazovania za skončené, čím sa jednak končí najdôležitejšia fáza kontradiktórneho hlavného pojednávania a jednak sa ohraničuje rozsah vykonaného dokazovania, ktoré súd bude hodnotiť ako podklad pre svoje rozhodnutie. Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v tejto záverečnej fáze konania pred rozhodnutím vo veci samej, kedy naposledy možno uplatniť návrhy na doplnenie dokazovania, je záverečným prejavom tejto procesnej strany o disponovaní s návrhmi na doplnenie dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania, jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania

procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. V konkrétnej prejednávanej veci je takýmto prejavom aj obvinenej G. X. vyhlásenie procesných strán na hlavnom pojednávaní dňa 30. marca 2009, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania (č.l. 189 spisu), ktorým sa s následným postupom súdu podľa § 274 ods. 1 Tr. por. - vyhlásenie dokazovania za skončené, uzavrelo dokazovanie. Po následnom vyhlásení rozsudku Okresného súdu Bratislava III, ktorým bola obvinená G. X. spod obžaloby oslobodená a v odvolacom konaní rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave dňa 12. januára 2010 o zrušení prvostupňového rozsudku a vrátení veci okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, sa na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu dňa 10. marca 2010 opäť otvorila procesná fáza dokazovania, v ktorej bolo znovu možné procesnými stranami uplatniť ich právo navrhnúť doplnenie dokazovania, čo sa aj stalo návrhom obhajcu obvinenej (hlavné pojednávanie sa v zmysle ustanovenia § 252 ods. 2, ods. 3 Tr. por. konalo v neprítomnosti obžalovanej) vrátiť vec do prípravného konania z dôvodu konštatovaných závažných procesných pochybení súdu prvého stupňa a tvrdením, že v prípravnom konaní nebol vypočutý poškodený, z čoho má vyplývať závažné porušenie práva na obhajobu, ktoré konštatovanie zápisnične zachytené možno brať za návrh na doplnenie dokazovania výsluchom poškodeného. O tomto vo veci konečnom návrhu na doplnenie dokazovania bolo na hlavnom pojednávaní ihneď súdom rozhodnuté uznesením zamietnutím návrhu obhajcu na doplnenie dokazovania. Dovolací súd nemôže riešiť otázku dôvodnosti takéhoto rozhodnutia, lebo by tým vstupoval do procesu dokazovania a hodnotenia dôkazov, správnosti a úplnosti zisteného skutku, čomu bráni veta za bodkočiarkou ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Konštatuje však, že o návrhu obhajcu na doplnenie dokazovania bolo súdom rozhodnuté, v rámci jeho zákonných povinností o takom návrhu rozhodnúť (§ 272 ods. 3 Tr. por.). Keďže v odvolaní i dovolaní obvinenej G. X. je akcentované nevykonanie dôkazu poškodeného ako porušenie práva obvineného na obhajobu, dovolací súd bez toho, aby vstupoval do hodnotenia dôkazov, dáva do pozornosti plnú moc CAC Leasing Slovakia a.s. na ich zastupovanie U. R. v súvislosti s konkrétnym poškodením vozidla, pred orgánmi Policajného zboru Slovenskej republiky, výsluchy tejto osoby v pozícii svedka v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní a v pozícii splnomocnenca poškodeného v prípravnom konaní, reálne znášanie škody nájomcom vozidla Panasonic Slovakia spol. s r.o. (úprava skutkovej vety oproti obžalobe) i vedenie dokazovania ohľadom mechanizmu vzniku škody a jej výšky (dôkazná situácia - správnosť a úplnosť zisteného skutku, do ktorej dovolací súd nemôže zasahovať) na rozdiel od uplatnenia škody konkrétnym poškodeným, ktorý je vlastníkom vozidla.

Nevykonanie dôkazov navrhnutých obhajobou a to konfrontáciou medzi G. X. a svedkyňou M. R. a znalecký posudok na určenie výšky škody a mechanizmu vzniku škody, uplatňovaných obvinenou v podanom dovolaní, spadá do rámca už uvedeného neuplatnenia vykonania dôkazu vyhlásením obvinenej, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 30. marca 2009 v závere fázy dokazovania (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto uznesenia), navyše o návrhu na pribratie znalca bolo súdom rozhodnuté jeho zamietnutím na hlavnom pojednávaní dňa 3. decembra 2008 (č.l. 153 spisu).

Obvinenou G. X. v podanom dovolaní uplatnená námietka porušenia jej práva na obhajobu nevykonaním krajským súdom nariadených postupov a úkonov, nemá oporu v konkrétnom rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave a to v jeho uznesení z 12. januára 2010 sp. zn. 3 To 101/2009. V tomto rozhodnutí nie sú uvedené žiadne úkony a dôkazy, ktoré by dovolací súd nariadil, a preto nemožno vytknúť prvostupňovému súdu konanie v rozpore s ustanovením § 327 ods. 1 Tr. por., ktorým sa upravuje konanie na súde prvého stupňa po zrušení rozsudku s akcentom na záväznosť vykonania úkonov a dôkazov nariadených odvolacím súdom.

Dovolanie obvinenej G. X. z pohľadu porušenia jej práva na obhajobu, namieta nesplnenie náležitostí rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 10. marca 2010 sp. zn. 5 T 71/2007 odôvodnením, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovela návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona o otázke viny a trestu.

Najvyšší súd konštatuje, že pri nesplnení zákonných podmienok ustanovenia § 172 ods. 2 Tr. por. na vyhotovenie zjednodušeného písomného rozsudku, písomné vyhotovenie rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 10. marca 2010 sp. zn. 5 T 71/2007, musí obsahovať odôvodnenie, ktoré musí spĺňať náležitosti ustanovenia § 168 (v konkrétnom prípade) ods. 1 Tr. por., vecne obsahom uvedeným v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto uznesenia. I keď zákonodarca používa pojem „stručne“ uvedie, ktoré skutočnosti (súd) vzal za dokázané..., rozsah argumentácie súdu nie je bližšie špecifikovaný a vyplýva z potreby v konkrétnom rozhodnutí presvedčivo vyargumentovať myšlienkové pochody sudcu (sudcov), vedúce ku konkrétnym (čo aj dielčím) záverom rozhodnutia, uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia tak, aby rozhodnutie (rozsudok) bolo preskúmateľné. I keď je argumentačný rozsah pojmom relatívnym, je skutočnosťou, že odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 10. marca 2010 sp. zn. 5 T 71/2007 spĺňa kritériá ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. len čiastočne. Aj keď len v rovine konštatácie, to uvádza v odôvodnení uznesenia zo dňa 16. októbra 2010 v konaní 3 To 92/2010 aj odvolací Krajský súd v Bratislave. Dovolací súd sa však nestotožňuje so záverom dovolateľky, že napadnutý rozsudok nemá základné zákonné náležitosti. Pre zrozumiteľnosť odôvodnenia rozsudku je nepochybne žiaduce, aby závery úvah a hodnotení dôkazov boli koncentrované do tohto jediného dokumentu vytvárajúc tak ucelený obraz preukaznosti a presvedčivosti rozhodnutia. Nemožno však jediné rozhodnutie nevidieť v kontexte s celým spektrom rozhodnutí časovo a obsahovo na seba nadväzujúcich, zaoberajúcich sa rozhodnutím vo veci samej. To možno uplatniť i na konkrétny prípad prejednávanej trestnej veci obvinenej G. X.. Po jej pôvodnom oslobodení spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 30. marca 2009 sp. zn. 5 T 71/2007, kde boli jednotlivé vykonané dôkazy a súvislosti medzi nimi rozobraté, Krajský súd v Bratislave vo svojom zrušujúcom uznesení z 12. januára 2010 sp. zn. 3 To 101/2009 vyhodnotil vykonané dôkazy v jednotlivostiach i súvislostiach, pričom prvostupňovému súdu vytkol nekomplexnosť hodnotenia vykonaných dôkazov a tým aj nepresvedčivosť finálneho rozhodnutia o oslobodení obvinenej. V novom rozhodnutí - rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 10. marca 2010 sp. zn. 5 T 71/2007 - ktorého odôvodnenie je predmetom výtky dovolateľky smerujúcej k nepreskúmateľnosti tohto odôvodnenia a tým porušeniu jej práva na obhajobu v dovolaní naznačenom smere, prvostupňový súd veľmi stručne vyhodnotil dôkazy, pričom sa odvolal na údajne právny názor predchádzajúceho citovaného zrušujúceho ustanovenia odvolacieho súdu. Tu treba dôsledne rozlišovať medzi viazanosťou právnym názorom (§ 327 ods. 1 Tr. por.) odvolacieho súdu a udeľovaním záväzných pokynov k hodnoteniu dôkazov. Súd prvého stupňa je po zrušení rozsudku a vrátení mu veci na nové prejednanie a rozhodnutie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu tak v otázkach procesného práva ako aj hmotného práva. Výtknutie porušenia procesných alebo hmotnoprávných ustanovení má spravidla za následok opätovné vykonanie určitých dôkazov. Nastala situácia, kedy odvolací súd hodnotil dôkazy vo svojom zrušujúcom uznesení a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie bez nariadenia vykonania konkrétnych úkonov alebo dôkazov, vracia vec do štádia opätovného hodnotenia dôkazov, pričom súd prvého stupňa sa nemôže logicky ubrániť dojmu, najmä ak rozhodnutie odvolacieho súdu akcentuje potrebu vyhodnotiť dôkazy v ním naznačenom smere, že je takýmto názorom viazaný. Tu však nemôže ísť o viazanosť právnym názorom, pretože hodnotenie dôkazov je vnútorným myšlienkovým procesom, so závermi ktorého sú spojené právne dôsledky. Odvolací súd tak po vlastnom rozbere a hodnotení dôkazov môže len upriamiť pozornosť na otázky, ktorými sa treba znovu zaoberať, čo môže viesť po prehodnotení dôkazov súdu prvého stupňa aj k rovnakému rozhodnutiu, ako bolo pôvodné, pravda patričným a presvedčivým vyargumentovaním takého záveru, alebo stotožnením sa s argumentami vyhodnotenia dôkazov odvolacieho súdu ich presvedčivosťou, nie však na báze mechanického akceptovania udelených záväzných pokynov k spôsobu hodnotenia dôkazov vyjadrených odvolacím súdom. Nemožno sa preto stotožniť so záverom súdu prvého stupňa, že uznal obvinenú G. X. za vinnú súc viazaný právnym názorom Krajského súdu v Bratislave.

Od uvedených dôsledkov uplatnenia ustanovenia § 327 ods. 1 Tr. por. v konaní súdu prvého stupňa po zrušení (pôvodného) rozsudku a vrátení mu veci na nové prejednanie a rozhodnutie, treba odlišovať poukázanie na vyhodnotenie dôkazov (bez už uvedenej právnej záväznosti) odvolacím súdom, na ktorý nadväzuje nový rozsudok súdu prvého stupňa neopakovaním odôvodnenia takého vyhodnotenia dôkazov, ak sa súd prvého stupňa v novom rozhodnutí s týmito závermi stotožní, čo vyplýva aj z kontextu odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 10. marca 2010 sp. zn. 5 T 71/2007.

Jedná sa síce o relatívne neprehľadný, ale v časových a vecných súvislostiach obsahovo prijateľný postup, ktorý priamo zákonu neodporuje. Práve s poukazom na vyhodnotenie dôkazov odvolacím súdom ohľadom faktického znášania vzniknutej škody spoločnosťou Panasonic Slovakia s.r.o., súd prvého stupňa vychádzajúc z už predtým vykonaného dokazovania a prehodnotenia vlastných záverov dôkazov upravil skutkovú vetu, čo odôvodnil síce nie štrukturovane v hodnotiacej časti (dôkazov) odôvodnenia svojho rozsudku, ale v časti odôvodňujúcej rozhodnutie o náhrade škody.

Najvyšší súd vyhodnotiac odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa (z 10. marca 2010 sp. zn. 5 T 71/2007) ako neštandardné, avšak v súvislostiach a väzbách už uvedených ako neodporujúce zákonu, v nadväznosti na to vyhodnotil uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. novembra 2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie obžalovanej G. X., ako súladné so zákonom, nezakladajúce dôvod dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

K v dovolaní uplatneným námietkam obvinenej G. X. neodôvodnenia nevykonania ďalších ňou navrhnutých dôkazov v rozsudku súdu prvého stupňa a nevysporiadania sa s týmto problémom odvolacím súdom, najvyšší súd podotýka, že ak pôvodne podané návrhy na doplnenie dokazovania boli následným prejavom pred skončením dokazovania na hlavnom pojednávaní, že procesná strana nemá návrhy na doplnenie dokazovania, vzaté späť (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto uznesenia), potom neuplatnený návrh na vykonanie dokazovania nemá dôvod byť predmetom odôvodnenia v rozsudku súdu prvého stupňa a na to nadväzujúcej ingerencie odvolacieho súdu.

Dovolateľkou G. X. uplatneným dovolacím dôvodom je i ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. - rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bola obvinená uznaná za vinnú, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por.) bol subsumovaný (podriadený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona, v konkrétnom prípade trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. Len opačný prípad (nesprávna subsumcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Dovolateľkou uplatnené argumenty, odôvodňujúce nesprávnosť právneho posúdenia v rozsudku súdu prvého stupňa uvedeného skutku odvodené od vlastného hodnotenia v konaní vykonaných dôkazov, bez zohľadnenia skutkových zistení a skutkových záverov súdov v pôvodnom konaní, predstavujú len namietanie skutkových zistení, ktoré sú v dovolacom konaní neprípustné. Skutkové zistenia, a v tomto smere aj hodnotenie vykonaného dokazovania, súdov prvého a zamietnutím podaného odvolania aj druhého stupňa, sú pre dovolací súd záväzné a tento súd na nich nič nemôže meniť. Podstatou tejto časti podaného dovolania je teda snaha dosiahnuť, aby dovolací súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe ich iného hodnotenia dospel k odlišným skutkovým záverom, než aké urobili prvostupňový a odvolací súd.

Sumarizujúc uvedené najvyšší súd konštatuje, že podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. V prejednávanej trestnej veci obvinenej G. X. tak dovolací súd podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.